

23. novembra 2020

Nad otvoreným hrobom sestry Kataríny. Neporušené telo.

V utorok 21. marca 1933 večer generálna matka povedala sestrám v materskom dome: „Sestry moje, dejiny Spoločnosti zaiste zvečnia tento významný deň. Naša milá sestra Katarína sa vrátila medzi múry tejto kaplnky, ktoré boli svedkom pamätných udalostí roku 1830. Pridruží sa k blahoslavenej matke Lujze a k ostatkom svätého Vincenta. Rodina je pospolu. Od 3. januára 1877 až podnes ležalo jej telo nedotknuté v krypte domu sestier v Reuilly.

Dnešný obrad sme preto očakávali s napätím, či sa zachovalo niečo z tela Božej služobnice. Do Reuilly sme sa vybrali hneď ráno so sestrami asistentkami, sestrou ekonómkou a viacerými sestrami úradníčkami.“ Hrob sestry Kataríny sa mal otvoriť za prítomnosti pána kanonika Brota, menovaného kardinálom Verdierom. Bol prítomný notár, policajný komisár, lekári a viacero kňazov. Na dvore bol pripravený oltár so sochou Nepoškvrnenej a bl. matkou Lujzou. Na stole bol kríž a kniha svätého Evanjelia, na ktorú mali prisahať tí, ktorí sa dotknú drahých relikvií, že si z nich nič neponechajú. Pán kanonik Brot o 9. hod. prijal prísahu lekárov a robotníkov, ktorí budú otvárať hrobku. Zavolali aj 2 zamestnankyne ústavu, ktoré si ešte pamätali ctihodnú sestru Katarínu, aby ako svedkyne dokázali, že od tej doby sa hrobky nikto ani nedotkol. Jedna z nich, vtedy 15 - ročná, bola zamestnaná v práčovni. Druhá, menom Berta, bola od 5. rokov chovankou ústavu ako sirota a ústav nikdy neopustila. Mala 10 rokov, keď Katarínu pochovávali a dobre si pamätala, že sa s ňou často modlievala ruženec. Potom vybraní ľudia vstúpili do krypty. Ostatní čakali zamyslení, či sa po 56 rokoch niečo zachovalo. Uplynulo asi 10 minút, keď sa objavil 1 z robotníkov. V rukách priniesol dosku z drevenej truhly s kovovou tabuľkou v tvare srdca. Bolo na nej napísané: Tu odpočívá Zoe Katarína Labouré, rehoľným menom sestra Katarína Labouré, dcéra kresťanskej lásky, vyznačená zjaveniami Zázračnej medaily. Zomrela v útulku Enghien dňa 31. decembra 1876 vo veku 71 rokov. Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame!

Čoskoro 8 robotníkov vyšlo z krypty a niesli ťažkú olovenú truhlu, ktorú umiestnili vo vopred pripravenej sieni. Nasledovalo otvorenie truhly. Počet prítomných bol obmedzený. Bol to zvláštny pocit stáť nad truhlou zatvorenou 56 rokov. Po odstránení vrchného poklopu vo vnútri boli na plachte spadnuté piliny z vnútornej jedľovej truhly. Po ich odstránení odkryli plachtu, spod ktorej sa objavili 2 neporušené nohy v tradičných bavlnených pančuchách. Sestra direktorka zvolala: „Seminárske modré pančuchy!“ Potom sa objavili ruky. Boli biele. Ešte držali ruženec, na ktorom sa sestra toľkokrát modlila! Zásterka bola nedotknutá, kollé tiež. Zdvihli kornet, aby videli tvár. Bola trochu zožltnutá, ale celá zachovaná. Tu nastal výbuch radosti! Sám policajný komisár v dojatí otvoril dvere sestrám, ktoré vonku s napätím čakali, aby sa išli pozrieť. Lekár Didier zhíkol od úžasu, keď nadvihol viečka a bolo vidieť krásne modré oči. Oči sú neporušené! Bola pripravená nová truhla na prenesenie pozostatkov, ale lekár nedovolil prekladať dokonale zachované telo, a tak ju naložili do koča, ktorý smeroval na rue du Bac. Túto radostnú správu hneď telefonicky oznámili do Materského domu a do Svätého Lazára, že neporušené telo Kataríny privezú asi o pol hodinu.

Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.